

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

30. szám | *Yoginī Ekādaśī* | 2022. június 25.

CSAK SZERESSÉTEK KṚṢṆÁT!

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Pradyumna: A szolgálatuk minőségét tekintve van-e különbség aközött, aki azonnal elfogadja Kṛṣṇa szolgálatát és aközött, aki először meg akarja azt vizsgálni, többet és többet megtudni arról? Tehát aközött, aki elfogadja „Ez az. Ez és ez.” illetve aközött, aki többet kérdez?

Prabhupāda: Ha valaki kérdezés nélkül szereti Kṛṣṇát, az egy jó helyzet. Kérdezni Kṛṣṇáról az tudást jelent, a tiszta odaadás pedig a tudás felett áll. A szeretet nem függ a [szeretett személy] nagyságától. Ha egy fiú szeret egy lányt, vagy egy lány egy fiút, a szeretete még ezen az anyagi szinten sem függ a fiú nagyságától. Itt természetesen minden anyagi szempontok szerint történik. De az igaz szeretet minden megfontolástól mentes, hogy ő mi, vagy mi nem. Ez az igati szeretet! Ez a szeretet tökéletes szintje, ahol nincs érdeklődés arról, hogy Ő mennyire hatalmas. Viszont nekünk, kezdők számára, mivel nincs szeretetünk, szükség van a Kṛṣṇáról szóló tudásra. Ha megértjük, hogy Kṛṣṇa milyen hatalmas, akkor fokozatosan meg fogjuk szeretni. Ezért mondja a *Caitanya-caritāmṛta*, hogy *siddhānta baliyā citte nā kara alasa* – „Próbáld megérteni Kṛṣṇát!” Ahogyan Kṛṣṇa a *Bhagavad-gītāban* magyarázza: „A fák közül ez vagyok. Ez a bolygó vagyok. Ez vagyok, az vagyok.” Csak hogy a kezdőkkel megértesse a nagyságát. A fejlett *bhakták* viszont nem akarják tudni, hogy Kṛṣṇa nagy vagy kicsi. Ők egyszerűen csak szeretik Kṛṣṇát! Ez minden. Ez a tiszta szeretet! Vṛndāvanában a *gopīk* sosem látták Kṛṣṇa egyetlen bűvészkedését vagy a nagyságát, és mégis tiszta szeretetet éreznek Iránta. A tiszta szeretet azt jelenti:

anyābhilāṣitā-śūnyaṁ jñāna-karmādy-anāvṛtam
ānukūlyena kṛṣṇānu-śīlanaṁ bhaktir uttamā

A tudás gyakorlása, gyümölcsöző tettek végzése, vagy bármiféle vágy nélkül szeretni Kṛṣṇát azért, hogy Ő elégedett legyen. Ez az odaadás legtökéletesebb szintje! Nincs tekintetbe véve, hogy Kṛṣṇa Isten vagy sem, ez a hasznunkra fog válni vagy sem. Egyszerűen csak szeretjük Kṛṣṇát! Ez a tökéletes szint. ❁

Kérdések és válaszok
1968. szeptember 6., New York

A GURU ÁLLANDÓ JELENLÉTÉNEK ÁLLANDÓ SZÜKSÉGESSÉGE

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

Először is elengedhetetlen, hogy az ember Śrī Guru lótuszlábaihoz üljön és engedelmeskedjen az utasításainak. Azért, hogy valaki tudásra és a munkához való képességre tegyen szert illetve a különböző vágyak beteljesítése érdekében elfogadott, hogy meg kell hódolnia egy tanítónak. Az a tudás, amit ezek a tanítók adnak, csak kis eredményre vezetnek. Viszont Śrī Gurudeva – Aki a legmagasabb szintű jót tanítja – lótuszlábai nem jelentéktelen gyümölcsöket teremnek, hanem valódi

jókétünkről gondoskodnak. Abban a pillanatban amikor megszűnik *Śrī Gurudeva* kegye, valószínűleg külömféle gonosz vágyak jelennek meg a világban. Elengedhetetlen, hogy a lelki tanítótól állandó segítségben részesüljünk, hogy így számunkra utat mutasson. Létfontosságú, hogy folyamatosan kapjunk arra vonatkozó tanácsot, hogy hogyan keressük *Śrī Gurudeva* lótuszlábainak védelmét, és hogy mindig tanítva legyünk arról, hogy hogyan is bánjunk *Śrī Gurudeva* lótuszlábaival. Ha a lelki tanító nem tanít mindet folyamatosan, akkor igen valószínű, hogy nagyon hamar elveszítjük a kincset, amit kaptunk.

Kétségtelen, hogy a Szent Név szolgálata az egyetlen mód, mellyel valóban szolgálhatjuk Istent, és *Śrī Gurudeva* az, Aki megáld bennünket e szolgálat ajándékával. Nyilvánvaló hát, hogy *Śrī Gurudeva* lótuszlábainak szolgálata mindenek felett álló kötelességünk kell, legyen. Śrīla Rūpa Gosvāmī Prabhu a *Bhakti-rasāmṛta-sindhuban* azt mondja: „Ezért *Śrī Guru* lába védelmének elfogadása az első feladatunk. a következő pedig az, hogy a *dīkṣā* és a többi folyamat által tanuljunk tőle Kṛṣṇáról. Ezután *Śrī Guru* bensőséges hangulatú szolgálatának kötelessége jön. Ezt az utat követik a *sādhuk*, a mi kötelességünk pedig az, hogy kövessük a példájukat.”

Sri Chaitanya’s Teachings.
260-261. oldal

Nimāi És A Kölyökkutya

Śrīla Locana dāsa Ṭhākura:
Śrī Caitanya-maṅgala – részlet

jaya jaya jaya, śacīra nandana,
ānanda-kanda kiśorā
bālakera saṅge, khele nānā raṅge
kariyā arbhaka-līlā

Minden dicsőséget, minden dicsőséget, minden dicsőséget Śacī fiának! Ő minden öröm fiatal forrása! Más fiúk társaságában boldogan játszott, így élvezve gyermekkori kedvteléseit.

Nimāi sok nyughatatlan fiúval mindenféle játékokat játszott, így élvezve örömteli és mulatságos gyerekkori kedvteléseit. Egy nap Nimāi talált néhány kiskutyát, és az egyiket igen boldogan kiválasztotta magának. Ekkor az egyik társa így szólt:

– Figyelj, Viśvambhara! A legszebb kutyát választottad Magadnak, a csúnyákat pedig meghagytad nekünk. Menj inkább haza! Nem fogunk Veled játszani.

– Ez a kutyus mindannyiunké! Gyertek el Hozzánk és majd mindannyian játszunk vele! – mondta az Úr Gaura, s fogta a kutyát és hazament. Otthon egy kötelet tett a kutya nyakába és kikötötte a verandához. Mindeközben az Úr Viśvambhara anyja a házimunkával volt elfoglalva. Ezután pedig a többi falusi asszony társaságában ment, hogy megfürödjön a Gaṅgāban. Amikor az Úr Viśvambhara észrevette, hogy üres a ház, a fiúkkal bementek, sokat játszottak a kiskutyával és így mindannyian porosak lettek. Ahogyan szórakoztak, nézeteltérés támadt közöttük. Az egyik fiú dicsőítette az Úr Gaura Harit, a másik viszont megszidta.

– Minden nap eljöttök, és minden nap verekszetek. Miért kell ezt csinálni? – kérdezte az Úr Gaura.

– Én tudom, milyen vagy! Elloptad a kiskutyát! – mondta az egyik fiú, azután mérgesen elszaladt, és összetalálkozott Śacī anyával, akinek dühtől elcsukló hangon a következőt mondta:

– Figyelj! Figyelj! A te Viśvambharádnak van egy kiskutyája! Az egyik pillanatban ölelgeti, aztán csak megragadja a nyakánál. Menj és nézd meg Magad!

Miután meghallgatta a fiút, Śacī anya hazasietett. Amikor pedig az Úr Viśvambhara ölében meglátta a kutyát, kezével a fejét fogva kérdezte:

– Nem tudom, miért játszol így? Oly sok mást is játszhatnál, Te mégis egy kutyával játszol! Nagyon rendetlen vagy! Az apád igen vallásos ember. Mit fognak mondani az emberek? Mit gondolsz, milyen örömöd lesz abból, hogy egy kiskutyával játszol? Egy *brāhmaṇa* fia vagy, egyáltalán nem viselkedhetnél így! Mit mondhatnék majd, hogy megvédjelek? Ahh, a szavak, amiket majd hallgatnom kell, olyanok lesznek, mint a szívembe szúrt vaslándzsa. Mi örömöd leled abban, hogy a gyönyörű tested csupa por? Lehajtom a fejem, amikor ezeket kell mondanom, s úgy érzem, tűz égeti a számat. Az arcod ragyogása hány holdat győz le, végtagjaid pedig olyanok, mint a villám! De Te mégsem szép ruhákba öltözöl, hanem porral feded be Magad és alacsony származású fiúk társaságában töltöd az idődet. Mérgesen ajkaiba harapva Śacī-devī az összes fiút megszidta, az Úr Gaurához pedig így szólt:

– Menj a szobádba, és vidd a kutyádat is! Aztán pedig lemondhatsz az apádról és az anyádról!

Śacīmātā, miután ezt mondta, a fia arcára nézett

és elöntötte a boldogság.

– Gyere ide, kedvesem! Gyere, ülj az ölembe, hadd csókoljalak meg! Ó, kedves fiam! Hagyd a kutyát és menj, fürödj meg a Gangesz vizében! A napból hat óra már eltelt, nem vagy még éhes? Hogy Te mennyi aggodalmat okozol nekem! Csak kösd meg a kutyádat és menj fürdeni! Később majd játhatsz vele. Most viszont valamit enned kell!

Ahogyan egy arany lótusz kókad el a tűző napon, úgy horgasztotta le fejét az Úr Gaura, az orra végén pedig egy izzadtságcsepp jelent meg. Amikor Śacī ebben az állapotban látta a fiát úgy érezte, hogy elhagyja az életlevegője. Az Úr Viśvambhara ekkor elmosolyodott.

– Megyek fürdeni! – mondta, és átölelte az anyja nyakát, majd indulni készült. Śacī anya letörölte fia arcáról a port, és végtagjait illatos olajjal kente be.

Az Úr Viśvambhara lement a Gaṅgā partjára, hogy fürdőt vegyen, s barátaival boldogan játszott a vízben. Teste csodálatos volt, és mozdíthatatlan, mint a Sumeru hegy, s úgy játszott a folyóban a barátaival, mint egy vad elefánt.

Eközben otthon Śacī-devī szabadon engedte a kutyakölyköt, s így szólt:

– Nem tudom, hova ment a kutya, valószínűleg az anyjához.

Az egyik fiú épp ott volt, amikor ez történt, és azonnal a Gaṅgāhoz sietett:

– Viśvambhara! Édesanyád elengedte a kiskutyát!

Az Úr, amint ezt meghallotta, szaladt haza, és látta, hogy a kutya eltűnt. Mind a négy irányban kereste, de sehol nem látta a kiskutyát, s a szíve égett a dühtől. Majd a bánat vett erőt rajta. Sírt és megszidta az anyját:

– Hallgass ide, ostoba anya! Miért tetted ezt? Ezzel nagy szenvedést róttál ki rám. Az a kiskutya nagyon szép volt. Miért tetted ezt?

– Nem tudom, mi történt a kutyáddal. Lehet, hogy valamelyik fiú lopta el. Miért kell sírnod egy kutya miatt? Honap minden erdőt átkutatok majd, megtalálom, és visszahozom Neked a kutyádat. Csak ne szomorkodj! Visszahozom Neked! Megígérem! Csak ne sírj tovább! – mondta Śacī, majd letörölte fia arcáról a könnyeket és megölelte. Ahogyan nézte, boldogság öntötte el. Újra és újra megcsókolta, majd úgy téve, mintha egy kicsit tisztábbá akarná tenni, megtörölte a végtagjait és azután Gangesz vízzel megfürdette. A fürdő végeztével sokféle ízletes édességgel etette, melyek között volt *sandeśa*, *modaka*, *kṣīra* és *kadalaka* is. Haját a feje tetején összefogta, a szemét pedig finom fekete *kajjalával* ékesítette, így téve Őt teljesen pompássá. Derekára egészen a lábujjáig érő selyemövet kötött, mellkasát pedig a nyakába akasztott gyöngyökből készült lánccal díszítette. Homlokára szantálfapépből *tilakát* rajzolt. Karjára és kezére felbecsülhetetlen értékű karkötőket, lábára pedig bokaperecet tett.

Az Úr Gaura megfogott néhány *kṣīrát* és *lāḍḍut*, és ment, hogy tovább játsszon a barátaival. Méltóságteljes járásának szépsége legyőzte a vad elefántokét, hangja pedig olyan volt, mint a sűrű méz. A fiúkkal körülvéve az Úr Gaura, a *brāhmaṇák* királya olyannak tűnt, mint a csillagokkal körülvett Hold.

Az összes félisten mosolygott, ahogyan nézték az Úr játékát. Amikor ezt az Úr Gaura észrevette – Locana dāsa legnagyobb csodálkozására –, még a kutyákat és a macskákat is megérintette.

Az Úr Gaurāṅga érintésének köszönhetően egy kutya igen nagy szerencsében részesült, s kutya természetét feladva transzcendentális tudásra tett szert. „Rādhā, Kṛṣṇa! Govinda!" – kiáltotta és táncra perdült. Nadiyában mindenki futott, hogy láthassa, s mind azt figyelték, ahogyan a kutya az eksztázis tüneteit nyilvánítja ki. A szőre égnek állt, szeméből pedig ömlöttek a könnyek. Aztán ez a lélek hirtelen feladta kutya testét, és visszament az Úr Kṛṣṇa hajlékára, Golokába. Egy mennye repülő érkezett, s elvitte őt az égbe. Ez a drágakövekkel és gyöngyökkel kirakott arany repülő úgy ragyogott, mint ezer nap. Többmillió csengő és *karatālák* tömkelege csilingelt. A *gandharvák* és a *kinnarák* a kagylókürtök hangját és a „Jaya!" és „Hari!" kiáltásokat meghallva Śrī Śrī Rādhā és Kṛṣṇa dicsőségéről kezdtek énekelni. A repülőt sok-sok zászló díszítette, s úgy ragyogott, mint a napkorong. Közepén egy felékesített trónon ült a szép, ragyogó és elbűvölő, épp akkor felszabadult lélek, akinek kellemes hűvössége Holdak millióit győzte le. Miközben több *siddha cāmarával* legyezte, csak énekelt: „Rādhā, Kṛṣṇa! Gaurāṅga!" Így utazott a Golokára vezető úton. Brahmā, Śiva, Sanaka és mások összetett kezekkel álltak körülötte a repülőn, és mind az Úr Gaurāṅga dicsőségéről énekeltek:

(dhānaśī rāga – madhya-chanda)
jaya jaya kṛpāsindhu śacīra nandana
emana karuṇā prabhu nā kaila kathana

Minden dicsőséget Śacī fiának, aki a kegy

óceánja! Ó, Urunk! Miért nem vagy ugyanilyen kegyes hozzánk is?

kukkura uddhāra kari goloke pāṭhāya
divya deha hena kabhu keho nāhi pāya

Felszabadítottál egy kutyát, lelki testet adtál neki, és elvitted Golokára. Miért nem teszed velünk is ugyanezt?

jaya jaya agatira gati gaurahari
jaya jaya avatāra sabhāra upari

Minden dicsőséget az Úr Gaura-Harinak a védtelenek menedékének! Minden dicsőséget Neki, Aki az *avatārák* legjobbja!

tora karuṇāya kali-jīva nistāriba
āra kibā līlā tora alaukika haba

Kegyedvől a *kali-yuga* lelkei fel fognak szabadulni. Milyen más csodálatos kedvteléseket fogsz még kinyilvánítani?

morā-saba deva kabe ha'ba bhāgyavān
pāiba tomāra pada-prasāda pradhāna

Mikor leszünk mi, félistenek szerencsések, s mikor fogjuk elérni lábaid kegyét?

kukkura toriyā jāya tomāra paraśe
emana karuṇā kabhu nāhi hṛṣīkeśe

Csak hozzáértél, és ezzel felszabadítottál egy kutyát! Még az Úr Kṛṣṇaként sem mutattál ilyen kedvességet!

kabe morā ha-iba emana bhāgyabhāgī
kukkure kṛtārtha kaile — tāi morā māgi

Mikor leszünk mi szerencsések? Tökéletességgel áldottál meg egy kutyát, mi pedig azért imádkozunk, hogy olyan szerencsések lehhessünk, mint ő!

namo namaḥ adoṣa-darśī gaurarāya
namo namaḥ tomāra sundara dui pāya

Hódolatunkat ajánljuk Neked, Gaura Raya! Hódolatunkat ajánljuk Neked, Akit csak a tiszták és hibátlanok láthatnak! Hódolat, hódolat kegyes lótuszlábaidnak!

anuvraji henarūpe saba devagaṇa
kabe morā pāba gauracandrera caraṇa

Mi félistenek mindannyian az Úr Követői és szolgái vagyunk, de vajon mikor érjük makd el az Úr Gauranga lábait?

Így távozott el ez a rendkívül szerencsés lélek Golokára, miközben a nagyszerű *bhakták* az Úr Gauranga dicsőségéről daloltak. Locana dasa így énekel nagy örömmel az Úr Gauracandra megnyilvánított csodálatos kedvteléseiről.

A Guru Nevének Kiejtése

Śrīla Sanātana Gosvāmī:
Śrī Hari-bhakti-vilāsa– részlet

śrī-manu-smṛtau
nodāhared guror nāma parokṣam api kevalam
na caivāsyānukurvīta gati-bhāṣaṇa-ceṣṭitam

A *Śrī Manu-smṛtben* ez áll: „A *bhakta* még akkor se mondja ki lelki tanítómestere szent nevét, ha az nincs jelen. Nem utánozhatja a járását, a beszédét és azt sem, ahogyan más dolgokat csinál."

śrī-nārada-pañcarātre
yathā tathā yatra tatra na gṛhṇīyāc ca kevalam
abhaktyā na guror nāma gṛhṇīyāc ca yatātmavān

A *Śrī Nārada-pañcarātra* pedig így ír: „Soha semmilyen körülmények között nem szabad kimondania a lelki tanítómestere szent nevét. Egy önkontrollal rendelkező tanítvány soha nem mondja ki tiszteletlenül vagy odaadás nélkül lelki tanítómestere nevét."

praṇavaḥ śrīs tato nāma viṣṇu-śabdād anantaram
pāda-śabda-sametañ ca nata-mūrdhāñjalī-yutaḥ

„Amikor a tanítvány kimondja a lelki tanítómestere nevét, kezeit össze kell tennie, fejet kell hajtania és a lelki tanítómester neve elé kell mondja: *Oṁ Śrī Viṣṇupāda.*"

Śrīla Sanātana Gosvāmī:
Śrī Hari-bhakti-vilāsa 1.92, 94-95.
Fordította: : Kuśakratha dāsa

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog